

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

A R R E S T

Nr. 173.073 van 2 juli 2007

G./A.142.455/16.576

In zake: **de naamloze vennootschap EO DESIGN PARTNERS,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Alain BERENBOOM, advocaat,
Florencestraat nr. 13
1000 Brussel,

tegen:

**de publiekrechtelijke vennootschap HAVEN VAN
BRUSSEL,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Johan VANDEN EYNDE en
Mr. Jean-Marc WOLTER, advocaten,
Kroonlaan nr. 340
1050 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 8 oktober 2003 ingediende verzoekschrift, waarbij de naamloze vennootschap EO DESIGN PARTNERS de nietigverklaring vordert van "de overheidsbeslissing van 14 juli 2003 tot gunning van de opdracht in verband met bijzonder bestek nr. 865 - 'Studie omtrent de algemene signalitiek in het domein van de haven van Brussel'";

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer THIBAUT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 10 januari 2007, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 14 mei 2007, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 13 juni 2007;

Gehoord het verslag van de heer NIHOUL, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Sandrine CARNEROLI, loco Mr. Alain BERENBOOM, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mr. Jean-Marc WOLTER, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer THIBAUT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de zaak:

1. De verwerende partij staat op de lijst van de instellingen van openbaar nut van categorie B die is opgegeven in de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut en is volgens artikel 2, derde lid, van de ordonnantie van 3 december 1992 betreffende de exploitatie en de ontwikkeling van het kanaal, de haven, de voorhaven en de aanhorigheden ervan in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest belast met "het beheer, de exploitatie en de ontwikkeling van het kanaal, de haven, de voorhaven, de haveninrichtingen en de aanhorigheden ervan in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest".

2. Op 12 oktober 1998 raadpleegt de verwerende partij, naar aanleiding van de werkzaamheden voor de nieuwe inrichting en de nieuwe bestemming van het Becobekken als openbare ruimte en als gebied voor waterrecreatie, in het kader van een "beperkte offerteaanvraag" zes ondernemingen, waaronder de verzoekende partij, om op die plaats een passende richting- en plaatsbepalende bewegwijzering aan te brengen. Daarbij vraagt de verwerende partij dat ze haar tegen 5 november 1998:

- " een offerte doen toekomen voor:
- een studie over de programmering van die bewegwijzering: aan te brengen soort bewegwijzering, hoeveelheid en inhoud;
 - de productie en de installatie van zulk een bewegwijzering, die aangebracht moet worden vóór 30 april 1999."

In die raadpleging staat dat "moet worden opgemerkt dat later inrichtingswerkzaamheden zullen worden uitgevoerd op de andere oever van het Becobekken (ingroening, wandelruimten). Met het oog op een harmonisch geheel is dus een reflectie nodig over het hele Becobekken (rechter- en linkeroever), die tegen oktober 1999 afgerond moet zijn".

3. Op 23 november 1998 deelt de verwerende partij aan de verzoekende partij mee dat ze is aangewezen als begunstigde van de opdracht voor de "bewegwijzering van het Becobekken".

Uit het verslag aan de directieraad van de verwerende partij blijkt dat die aanwijzing in werkelijkheid alleen betrekking heeft op de studie over de programmering voor die bewegwijzering en niet meer op de productie en installatie van de bewegwijzering voor de linkeroever van het Becobekken, waarvoor voortaan een afzonderlijke offerteaanvraag is gepland.

Bij brief van 25 januari 1999 maakt de verwerende partij de verzoekende partij er nogmaals attent op dat:

- " de studie die wij bij u besteld hebben, het volgende omvat:
- 1) het bepalen van een algemeen programma voor het havengebied en het onderzoeken van de afwijkmogelijkheden;
 - 2) de programmering van de specifieke behoeften in het Becobekken, de installatie van verschillende supports, het design van de bewegwijzeringselementen, de grafische kaart, de plannen voor de productie en realisatie van de grafische productiedocumenten."

4. Op 9 maart 1999 stuurt de verzoekende partij de factuur van haar verrichtingen naar de verwerende partij en vermeldt ze daarin in het bijzonder de hierboven genoemde punten.

5. Begin 2001 verklaart de verwerende partij dat ze zich gericht heeft tot "de verzoekende partij en anderen (...) in het kader van een onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking, met het oog op de voortzetting van de aangevangen programmering, in de loop van 2001".

Op 21 maart 2001 dient de verzoekende partij een prijsofferte in "voor de ondersteuning van de opdrachtgever, de studie van de programmering en het opstellen van de productiedocumenten die noodzakelijk zijn om de situatiesignalisatie van het gebied van de Haven van Brussel te realiseren". In die prijsofferte licht ze in verband met de algemene programmering toe dat haar verrichtingen betrekking hebben op "het verifiëren en aanpassen van het programmeringsprincipe dat ons adviesbureau in 1999 had vastgesteld".

De verwerende partij verduidelijkt in haar memorie van antwoord dat "die procedure niet is voortgezet".

6. Op 13 december 2002 is in het Bulletin der Aanbestedingen een overheidsopdracht bekendgemaakt die moet worden gegund volgens de onderhandelingsprocedure met bekendmaking voor een "opdracht voor studie en technische assistentie met het oog op het aanbrengen van een situatiesignalisatie die in het havendomein geïntegreerd is op basis van vooraf uitgemaakte concepten".

7. Op 14 februari 2003 besluit de directie van de verwerende partij een beroep te doen op een onderhandelingsprocedure met bekendmaking voor een overheidsopdracht met hetzelfde doel.

8. De aangekondigde overheidsopdracht wordt geregeld bij bijzonder bestek nr. 865.

In dat bestek wordt de opdracht omschreven als "een studie omtrent de algemene signalitiek in het domein van de haven van Brussel". Als gunningsprocedure wordt de "onderhandelingsprocedure met publiciteit" opgegeven en wordt het gebruik van die procedure gemotiveerd door te verwijzen naar artikel 17, § 2, 2°, b, van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, een bepaling betreffende de herhaling van soortgelijke werken of diensten.

In dat bestek staat voorts dat de studie "hoofdzakelijk prestaties van intellectuele aard" omvat, waaronder onder meer "bestudering, aanpassing en uittekenen van plannen", alsook "de opmaak van het lastenboek, een werktekening en andere documenten die aangegeven worden". Er wordt op gewezen dat "de studie het op voorhand bepaalde concept moet eerbiedigen". In punt 5 "Gebruik van de huidige documenten. Vertrouwelijkheid" staat dat de verwerende partij "de studie en de concepten van deze signalisatie" ter beschikking stelt van het adviesbureau. Een

technische bijlage bij het bijzonder bestek bevat de hele voorafgaande studie die de verzoekende partij in het kader van de eerste opdracht heeft gemaakt.

Voor het overige wordt in het bijzonder bestek verwezen naar het koninklijk besluit van 10 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten in de sectoren water, vervoer, energie en telecommunicatie.

9. Op 12 mei 2003 dient de verzoekende partij een offerte in. Op verzoek van de verwerende partij worden op 18 juni 2003 twee verduidelijkingen gegeven.

10. Op 9 juli 2003 stelt de technische directie van de verwerende partij een verslag omtrent het onderzoek van de ingekomen offertes op dat als volgt luidt:

" Onderwerp: Bijzonder bestek 865 - Studie omtrent een algemene bewegwijzering in de Haven van Brussel. Onderhandelingsprocedure met bekendmaking

Over bijzonder bestek 865 is een onderhandelingsprocedure met bekendmaking gevoerd.

Zeven ondernemingen hebben zich opgegeven (2 NL en 5 FR).

Al die ondernemingen zijn bestempeld als bekwaam om de geplande studie tot een goed einde te brengen, zijn dus alle geselecteerd en hebben dus alle het bestek ontvangen om een offerte te kunnen indienen.

Slechts drie van die ondernemingen hebben een offerte ingediend:

SAMYN Partners: 31.194 EUR zonder btw voor 26 zeker te leveren voetgangersbakens
682,96 EUR zonder btw per stuk voor 24 eventuele aanvullende voetgangersbakens
in totaal 47.585,04 EUR zonder btw.

EO Design: studie + technische documenten + grafische documenten + documenten betreffende de gunning voor de aanwijzing van de aannemer realisering: 63.420 EUR zonder btw, forfaitair.

QUO VADIS: studie van de aan te brengen bewegwijzering + design + bijzonder bestek + grafische vormgeving + kostenraming = 66.360 EUR zonder btw, forfaitair.

De prijs van SAMYN is erg laag, maar is in feite minder "forfaitair" berekend dan de offertes van zijn mededingers. SAMYN heeft zich immers gebaseerd op de inlichtingen in de bijlagen van het bijzonder bestek, waarin sprake is van een "zeker" aantal bakens (26), die dus zullen worden uitgevoerd en een ander aantal bakens (24), waarvan nog moest worden besproken of ze wenselijk zijn.

Wat de 125 muurbakens betreft, waarvan het model zich in de bijlage bij het bijzonder bestek bevond, was de precieze hoeveelheid weggelaten. EO en

QUO VADIS wisten dat, aangezien ze op de een of andere manier aan de vorige studie hadden meegewerkt.

Om alle inschrijvers op voet van gelijkheid te stellen, is bijgevolg een verzoek om nadere inlichtingen gezonden aan de drie bureaus, met het verzoek om te verduidelijken dat de prijs wel dezelfde basisgegevens omvat, namelijk: 50 bakens-groot model en 125 bakens-muurmodel.

EO DESIGN en QUO VADIS hebben hun eerste offerte gehandhaafd, terwijl voor SAMYN de eenheidsprijzen voor de 24 "niet zekere" bakens zijn opgeteld bij de "zekere" bakens, wat in totaal dus 50 stuks betekent. SAMYN heeft ook het aanvullende tarief voor de 125 muurbakens ingediend (12.500 EUR zonder btw). Daardoor stijgt de offerte van SAMYN van 47.585,04 EUR naar 60.085,04 EUR zonder btw.

Alle inschrijvers hebben zich ertoe verbonden een alfanumeriek systeem te bestuderen dat verenigbaar is met de havensituatie.

De offertes van EO en QUO VADIS zijn forfaitair, maar omvatten concepten die al in de vorige studie waren vastgelegd, onder meer de grafische vormgeving en het design.

De offerte van SAMYN is de goedkoopste en is opgesteld met veel details, de intellectuele basisbenadering getuigt van een fundamenteel pragmatisme in die fase van de studie, daar het designconcept al vaststaat. Bovendien wordt getoond hoe de prijzen zijn berekend, wat wijst op een ernstige aanpak.

De offerte van SAMYN bevat ook suggesties buiten het bijzonder bestek, die niet zonder belang zijn, en die eventueel tijdens de werkzaamheden moeten worden onderzocht.

In het geval dat er minder bakens zouden worden bestudeerd dan de 50 geraamde bakens, zou de prijs van SAMYN ook neerwaarts kunnen worden aangepast op basis van een tarief dat nu al bekend is.

Bijgevolg stel ik voor SAMYN aan te wijzen als aannemer voor de studieopdracht bijzonder bestek 865 en dit zo snel mogelijk ter kennis te brengen, maar in elk geval zodra de problematiek van de goedkeuring van de begrotingen voor stadsintegratie is opgelost.

Voorstel van beslissing

In het kader van bijzonder bestek 865 besluit de directieraad de opdracht te gunnen aan SAMYN ten belope van 60.085,04 € zonder btw.

Hij belast de Technische Directie met de follow-up van het dossier, inclusief de taak om SAMYN ervan in kennis te stellen dat de beslissing gewijzigd is en EO en QUO VADIS ervan te verwittigen dat hun offerte niet is gekozen."

11. Op 17 juli 2003 besluit de verwerende partij het bureau SAMYN and PARTNERS aan te wijzen als aannemer van de omstreden overheidsopdracht. Dat is de bestreden handeling.

Op dezelfde dag brengt de verwerende partij die beslissing ter kennis van het gekozen bureau en deelt ze de verzoekende partij mee dat haar offerte niet is gekozen.

12. Op 24 juli 2003 vraagt de verzoekende partij om inzage in de met redenen omklede beslissing tot gunning van de overheidsopdracht, alsook in de stukken die door de aannemer zijn ingediend.

Op 8 augustus 2003 zendt de verwerende partij een kopie van de gemotiveerde gunningsbeslissing;

Overwegende, wat de ontvankelijkheid van het beroep betreft, dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord betoogt dat de onbeperkte overdracht, ten gunste van de verwerende partij, van de baat uit het werk dat tevoren door de verzoekende partij is verricht, in het bijzonder bestek duidelijk in herinnering wordt gebracht en door de verzoekende partij niet is bekritiseerd, noch rechtstreeks, noch in de vorm van een voorbehoud, in haar offerte van 12 mei 2003, dat het na de gunning van de overheidsopdracht aan een andere onderneming is dat "de verzoekende partij plots heeft ontdekt dat ze rechten zou hebben als auteur van de vroeger gemaakte studie, rechten die ze niet zou hebben overgedragen", terwijl haar studie in het bijzonder bestek was overgenomen "met de precisering dat alleen de verwerende partij het recht heeft om de reproductie van die stukken, tekeningen en plannen toe te staan", dat het dus wel het aannemen van het bijzonder bestek is dat de verzoekende partij nadeel berokkent, dat het bijzonder bestek in die context, "niet kan worden beschouwd als een handeling die louter ter voorbereiding van de bestreden handeling dient", dat de verzoekende partij het kon bekritisieren vanaf de bekendmaking van de oproep tot mededinging en uiterlijk bij de ontvangst ervan of, bij ontstentenis van een bewijs van verzending, toen ze haar offerte heeft ingediend, dat het beroep, voor zover het in werkelijkheid betrekking heeft op het bijzonder bestek, kennelijk te laat komt en niet-ontvankelijk is;

Overwegende dat de mogelijkheid om onmiddellijk een beroep tot nietigverklaring in te stellen tegen de beslissing om het bijzonder bestek aan te nemen, niet belet dat de onregelmatigheden die een inschrijver inbrengt tegen een beding van dat bestek, nog op ontvankelijke wijze kunnen worden aangevoerd tegen latere beslissingen die naar aanleiding van de gunningsprocedure zijn genomen; dat de verzoekende partij tot staving van haar beroep tegen de bestreden beslissing bijgevolg kan aanvoeren dat het bijzonder bestek onwettig is, zelfs als ze de beslissing om het bijzonder bestek aan te nemen niet als zodanig bij de Raad van

State heeft aangevochten; dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid dus wordt afgewezen;

Overwegende dat de verzoekende partij een enig middel ontleent aan schending "van de artikelen 1, §§ 1 en 2, en 3, §§ 1 en 3, van de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten, doordat de bestreden handeling de reproductie en aanpassing van het door de verzoekende partij verrichte werk oplegt, (zodat) het exclusieve auteursrecht van de verzoekende partij met voeten wordt getreden"; dat ze haar middel indeelt in drie onderdelen; dat ze in een eerste onderdeel aanvoert dat artikel 1, § 1, van de wet van 30 juni 1990 eraan in de weg staat dat het werk wordt gereproduceerd of meegedeeld aan het publiek zonder toestemming van de auteur, dat, in het onderhavige geval, de plannen en tekeningen van haar werk integraal gereproduceerd zijn als bijlage bij het bijzonder bestek, waarin staat dat de inschrijver "het op voorhand bepaalde concept moet eerbiedigen", dat de verwerende partij enerzijds een maatregel heeft genomen die afbreuk doet aan haar exclusieve reproductierecht bij ontstentenis van haar schriftelijke en voorafgaande toestemming, dat de verwerende partij anderzijds niet verdoezelt dat ze zonder voorafgaande en schriftelijke toestemming een werk wil laten uitvoeren dat is afgeleid van het werk dat de verzoekende partij tevoren heeft gerealiseerd, waardoor ze afbreuk doet aan haar aanpassingsrecht, dat ze gedwongen wordt haar werk ter beschikking te stellen van derden-mededingers zonder billijke en voorafgaande vergoeding, dat de bestreden handeling immers niet voorziet in het storten van een vergoeding aan haar; dat ze in een tweede onderdeel aanvoert dat de verwerende partij, door de bestreden handeling te stellen, een beslissing neemt die afbreuk doet aan het morele recht op de integriteit van haar werk, erkend bij artikel 1, § 1, van de wet van 30 juni 1994, want de aanpassing van het werk impliceert automatisch verandering ervan; dat ze in een derde onderdeel beweert dat de overdracht van haar auteursrechten ten gunste van de verwerende partij in strijd met artikel 3, §§ 1 en 3, van de wet van 30 juni 1994, niet bestaat;

Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord opwerpt dat de Raad van State niet bevoegd is om kennis te nemen van het middel, aangezien dat middel gericht is op een betwisting betreffende een subjectief recht van burgerlijke aard;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord aanvoert dat het werkelijke en rechtstreekse onderwerp van het beroep de nietigverklaring is van een bestuurshandeling en niet de erkenning van een subjectief recht van burgerlijke aard, dat ze zich beroept op een eigen en afzonderlijk

belang, namelijk de nietigverklaring verkrijgen van de beslissing van 14 juli 2003, die onverenigbaar is met alle regels van het Belgische rechtsbestel, dat de bestreden handeling voortvloeit uit een beoordeling van de eigendom van het auteursrecht op de plannen en tekeningen die in het bijzonder bestek gereproduceerd zijn, dat de verwerende partij ervan uitgegaan is dat die plannen en tekeningen haar toebehoorden, dat de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid tot die eigendomsbevinding heeft geleid, dat de inbreuk op de auteursrechten slechts een gevolg van die beoordeling is, dat de hoven en rechtbanken systematisch in herinnering brengen dat plannen en tekeningen werken zijn die bij de voormelde wet van 30 juni 1994 worden beschermd, dat de rechtsleer ervan uitgaat dat architectenwerk beschermd wordt door het auteursrecht, zelfs als het wordt verricht voor een openbare rechtspersoon en dat dit ook geldt voor plannen en tekeningen die de uiting van een beschermd architectenwerk in grafische vorm zijn, dat er geen enkele overdracht van auteursrechten is geweest, dat het bestaan van een overheidsopdracht voor aanneming van diensten op zich niet betekent dat afstand wordt gedaan van de auteursrechten, dat in artikel 14, § 3, van het bestek staat dat de aanbestedende overheid door de opdracht geen eigenaar wordt van de intellectuele rechten die ontstaan, uitgewerkt of gebruikt zijn bij de uitvoering van de opdracht en dat het bijzonder bestek over de studie en planning van de bewegwijzering van het Becobekken niet van dat principe afwijkt;

Overwegende dat de betwisting opgeworpen in het enige middel betrekking heeft op de intellectuele eigendom van de plannen en tekeningen die bij het bijzonder bestek zijn gevoegd; dat de verzoekende partij met dit middel de nietigverklaring van de bestreden beslissing wil verkrijgen wegens schending van haar intellectuele vermogensrechten; dat het middel aldus werkelijk en rechtstreeks tot doel heeft intellectuele rechten te beschermen waarop zij aanspraak maakt en die de verwerende partij zou hebben geschonden door de exploitatie, verspreiding of aanpassing ervan toe te staan; dat de Raad van State niet bevoegd is om kennis te nemen van een middel waarin de schending van burgerlijke rechten wordt aangevoerd; dat de exceptie opgaat;

Overwegende dat de auditeur-rapporteur ambtshalve een middel opwerpt ontleend aan onwettigheid van het gebruik van de onderhandelingsprocedure met bekendmaking; dat hij vermeldt dat in het bijzonder bestek van de bestreden overheidsopdracht artikel 17, § 2, 2/, b, van de voormelde wet van 24 december 1993 wordt aangevoerd om het werken met de onderhandelingsprocedure te wettigen, terwijl, enerzijds, uit het administratief dossier niet duidelijk kan worden opgemaakt of er een gemotiveerde beslissing is

genomen om met de onderhandelingsprocedure te werken en terwijl, anderzijds, twee van de voorwaarden die bij het voormelde artikel 17, § 2, 2/, b, worden opgelegd niet zijn vervuld, aangezien in de eerste overheidsopdracht helemaal geen gewag wordt gemaakt van de mogelijkheid dat later een onderhandelingsprocedure wordt gevoerd en de periode van drie jaar berekend vanaf het gunnen, op 23 november 1998, van de eerste opdracht, verstreken was toen de bestreden overheidsopdracht werd uitgeschreven;

Overwegende dat, zoals de verwerende partij in haar laatste memorie terecht opmerkt, de bestreden overheidsopdracht betrekking heeft op een werkzaamheid als bedoeld in artikel 32, 2/, van de wet van 24 december 1993, namelijk in de sector vervoer, "de exploitatie van een geografisch gebied met het oog op de terbeschikkingstelling voor de vervoerders door de lucht, over zee of langs de binnenwateren, van luchthavens, zee- of binnenhavens of van andere vervoerterminals"; dat daaruit volgt dat de bestreden overheidsopdracht deel uitmaakt van de zogenaamde speciale sectoren genoemd in titel IV van boek I van de wet van 24 december 1993, betreffende de "overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten in de sectoren water, energie, vervoer en telecommunicatie"; dat overheidsopdrachten in die vier activiteitensectoren krachtens artikel 39, § 1, van de wet van 24 december 1993 "naar keuze van de aanbestedende overheid, (worden) gegund bij openbare of beperkte aanbesteding, bij algemene of beperkte offerteaanvraag, al naar gelang van wat bepaald werd in de artikelen 14 tot 16, of bij onderhandelingsprocedure omschreven in artikel 17, § 1, met naleving van de bekendmakingsregels vastgelegd door de Koning"; dat de verwerende partij bijgevolg voor de onderhavige opdracht vrij kon kiezen voor de onderhandelingsprocedure met bekendmaking en niet verplicht was zich te houden aan de strikte gevallen vermeld in de limitatieve opsomming van artikel 17, § 3, van de wet van 24 december 1993; dat in het bijzonder bestek weliswaar uitdrukkelijk wordt verwezen naar artikel 17, § 2, 2/, b, van de voormelde wet van 24 december 1993; dat die vergissing echter geen gevolgen heeft voor de wettigheid van de beslissing om te werken met de onderhandelingsprocedure met bekendmaking, en dus ook niet van de bestreden beslissing, aangezien de verwerende partij kan steunen op een andere wettelijke en aanvaardbare grond om te wettigen waarom ze gerechtigd is om met die procedure te werken; dat het middel niet opgaat,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op twee juli tweeduizend zeven door:

Mevr.	WILLOT-THOMAS,	kamervoorzitter,
de HH.	LEWALLE,	staatsraad,
	NIHOUL,	staatsraad,
Mevr.	SCHMITZ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

V. SCHMITZ

M.-L. WILLOT-THOMAS

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.